

Sygn. akt IV CSK 426/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. G. F. i M. R.
przeciwko K. P.
o ustalenie ojcostwa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 7 lutego 2014 r., sygn. akt VIII Cz (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powódek na rzecz pozwanego kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w T. oddalił zażalenie powódek E. G. F. i M. R. na postanowienie Sądu Rejonowego w G. odrzucające na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. pozew o ustalenie ojcostwa, wniesiony przez powódki przeciwko K. P.

Postanowienie Sądu Okręgowego powódki zaskarżyły skargą kasacyjną wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać przedstawionemu przez skarżące zagadnieniu prawnemu dotyczącemu tożsamości podstawy sporu w rozumieniu art. 366 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., rozstrzygniętemu i wyjaśnionemu przez Sąd Najwyższy w orzecznictwie wskazanym przez Sąd Okręgowy, w świetle którego - jak przyjęto w zaskarżonym postanowieniu - nie stanowi nowej podstawy sporu, w rozumieniu art. 366 k.p.c., uzyskanie w sprawie o ustalenie ojcostwa nowego środka dowodowego w postaci badań DNA.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.